

Valójában mi az a háttérhatalom?

2023 október 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy sz?k elit mára óriási hatalmat szerzett a világ fölött, és már nem is titkolják

Rögtön le is kell szögezni: helytelennek tartom a háttérhatalom kifejezést, és nem is szívesen használom. De valahogy ez ragadt meg és terjedt el a közbeszédben. És ha kimondjuk vagy leírjuk, egyből fel is kelti sokak figyelmét és érdeklődését. Úgyhogy csakúgy, mint a két héttel ezelőtti cikkben, Orbán Viktor építőkockáinál, úgy most is kicsit kattintásvadász voltam.

De mi is a baj a kifejezéssel? Leginkább az, hogy idejétmúlt és pontatlan. Valaha az volt az elképzelés, hogy a világpolitika csak egy színpad, ahol bábok játszanak különböző szerepeket. A bábokat pedig gazdag és befolyásos emberek mozgatják, akik az ismeretlenség homályába burkolózva, sötét szobákban, titkos társaságokba tömörülve döntenek a világ sorsáról. Azaz: titokban összeesküdtek. Ezáltal az a ténykedésük kapcsán született meg az összeesküvés-elmélet kifejezés is, ami aztán kiterjedt minden olyan esetre, amikor úgy érezzük, hogy valami nem az, aminek látszik, valahol, valamit, valakik nem mondanak el nekünk vagy kifejezetten fals információkat, hamis valóságot terjesztenek el. Politikusok, nagyvállalatok, tudósok, a média stb.

Nem vitás, hogy régóta léteznek különböző zárt társaságok, elit klubok, amelyekbe nehéz bekerülni; örökletes eljogok, kiugró teljesítmények, nehezen megugorható belépési feltételek vagy ezek valamilyen kombinációi szükségesek hozzá. És a tagok társadalmi súlya folytán valóban jelentős szerepük lehet a világban. De ezen társaságok nagy része sohasem volt titkos.

Az élet számos területén – a kultúrától a gazdaságig –, mindig is voltak a fontosabb vezetőknek, döntéshozóknak, véleményformálóknak olyan szervezetei, ahol közös érdekeket képviseltek, közös irányelveket fektettek le, vagy akár konkrét törvényjavaslatokat is készítettek a politikai döntéshozóknak. Vagy ha az utóbbit nem is, tehát nem volt közvetlen politikai súlyuk, ettől még nyílt és komoly befolyásuk volt a közéletre.

Hogy csak egy példát mondjunk: az Amerikai Filmművészeti és Filmtudományi Akadémia, amely nemcsak az Oscar-díjak odaítélését végzi, hanem részben az a formális szabályaiknak, részben az általuk alkalmazott informális nyomásnak, politikai aktivitásnak köszönhetően váltak mára gyakorlatilag kötelezővé a kvóták a filmekben. Ezért látunk ennyi színes bőrt, meleg, hátrányos helyzetű stb. karaktert, messze felülreprezentálva a valós társadalmi arányait. És persze ezek a filmek aztán jelentősen befolyásolják az emberek gondolkodását. De a filmakadémia nem egy titkos társaság, tagsága nyilvános, ám a bekerülés nem könnyű. Meghívásos alapon működik, legalább két tag ajánlásával, bizonyos jogosultsági feltételek teljesülése esetén.

A gazdasági kamarák, ipari szövetségek, a nagy sportligák, magas presztízsű tudományos társaságok, de a szakszervezeti tömörülések és ezek vezetői is hasonlóan nagy befolyásúak. És persze, voltak és vannak a még zártabb, még kevésbé átlátható társaságok, mint például a nagypolitika felső szintjein működő Bilderberg-csoport.

Vagy akik a legtöbb ember számára elsőként beugranak, ha titkos társaságokról, összeesküvésekről van szó: a szabadkőművesek. Utóbbiakhoz messze a szervezet valós súlyán, jelentőségén túlmutató legendák is fűződnek. És lehet, hogy épp ez a cél: misztikussá, félelmetessé tenni, ezáltal az emberek valóban nagy hatalmat fognak neki tulajdonítani; és ezzel együtt kevésbé figyelünk azokra, akik, akár a szemünk láttára, valójában irányítják a világot, birtokolják a hatalmat. De kik is azok?

A gazdag emberek, a földbirtokosok, gyártulajdonosok, kereskedelmi mágánások nyilván mindig is befolyásosak voltak. De az elmúlt évtizedekben végbement, rohamléptékű globalizációs folyamatokat megelőzően még egy sokkal decentralizáltabb világ állt fenn, akár egymástól teljesen elzárt kultúrákkal, vagy legalábbis tényleg csak néhány befolyásos és bátor kereskedő – és esetleg hadvezér – keresztül került kapcsolatba egyik a másikkal. A tengeri és szárazföldi, majd pedig pláne a légi közlekedés fejlődésével természetesen csökkentek a távolságok, egyre szorosabbak és összetettebbek lettek a kapcsolatok.

Az, hogy korábban is léteztek hátsó szándékok, háttér-megállapodások, nyilvánvaló. Azon is el lehet filozofálni, hogy a rossz szándékokat, a rossz szándékú embereket vajon sátáni parancs irányítja, vagy valójában idegen civilizációkból érkezett lények (például emberi maszkot viselő hullók) okozták. Vagy mindkettő. Tán egyik sem feltétlenül nevetséges fantazmagória. Az első a legkevésbé sem; még csak mélyen vallásosnak sem kell lenni ahhoz, hogy az emberben felmerüljön a kérdés: hogyan tud ennyi különböző negatív erő és gondolat – a háborúktól kezdve a vallási fanatizmuson át az LMBTQ-ideológiáig – egyszerre jelen lenni, és ugyanabba az irányba, a teljes entrópia és pusztulás felé mutatni, már-már láthatóan összehangoltan? Kifejezetten logikusnak tűnik, de legalábbis más magyarázatot nem nagyon találunk rá, mint hogy a sátán irányítja.

De a filozófiai mellékszálról térjünk vissza napjaink gyakorlati valóságába. Merthogy akár a sátán irányítja, akár a saját ösztönök, küldetésadatuk vezérli őket,

kétségtelen, hogy egy szűk elit mára óriási hatalmat szerzett a világ fölött. És ma már nem is titkolják, nem is rejtőzködnek. Sőt kifejezetten hiúk, szeretnek szerepelni, sőt, ünnepeketni magukat, mint az emberiség nagy jövevényei. Bill Gates, Soros György, Klaus Schwab, de Jeff Bezos vagy Larry Fink is rendszeresen mesélik a nyilvánosságnak, hogy ők mennyi minden jót tesznek, csakis nekünk, csakis értünk. És ők ezt el is hiszik.

Szó sincs arról, hogy cinikus manipulátorok lennének. Meg vannak győződve róla, hogy amit csinálnak, az a világ javát szolgálja. Persze, közben rengeteg pénzt keresnek, hihetetlenül gazdaggá, hatalmas befolyásúvá is válnak – de úgy is érzik, hogy ők erre predesztináltak, és meg is érdemlik, mert egyrészt az emberiség annnyival másoké felett áll, másrészt annyi minden jót tesznek az emberiséggel. Vagyis: miközben bekebelezik a világot, tolják az önigazolójóemberkedést.

Az egy hónappal ezelőtti írásomban részletesebben is esett szó többükről, különösen Larry Finkről, a Blackrock vezéről. És arról, hogy a Blackrock (és három-négy további, gargantuális méretű vagyongépezet konglomerátum) birtokolja ma már az összes nagyvállalat részvényeinek jelentős részét, ezáltal nemcsak gazdasági hatalmat, de ideológiai befolyást is tudnak gyakorolni a cégek tevékenységére. És persze erejük folytán a politikára is. Ez azonban nem feltétlenül jelent folyamatos, személyes befolyást, nem kell egy – akár sötét, akár világos – szobából utasításokat adni. A gépezet magától is működik.

Van ugyanis egy „kiszolgáló személyzet”. Akik között szintén vannak egyrészt önmaguk hatása alá került, ideológiáktól főtött fantaszták (főleg bolsevik mentalitású, neomarxizmussal indoktrinált nagyvárosi értelmiségiek). Másrészt vannak a „menő szalonokhoz” tartozni akaró érényfitogtatók és jóemberkedők, akik valójában semmit nem gondolnak, nincsenek mély motivációik és elveik, de magukévá teszik a népszerű világjobbító szlogeneket,

a fekete életekről kezdve a klímáéért való szorongáson át a „szeretkezz, ne háborúzz!”-ig (utóbbit aztán persze simán át is írják „küldj fegyvereket Ukrajnának!”-ra, ha ilyen parancs jön a véleményformáló „szalonokból”), mert ezek nyilvános puffogtatásával elismerést és pozíciókat szereznek. És végül, harmadrészt, valóban gyakoriak ebben a „kiszolgáló személyzetben” a saját pozícióikat élvező, a hangoztatott elvekkel még retorikai szinten sem foglalkozó, végtelenül cinikus, élőködő hatalommániások, akarnokok is.

Ez a heterogén kiszolgáló személyzet és rendszer pedig a különböző politikai, katonai, kulturális háttérintézményekről, úgynevezett civil szervezetekről stb. és az ezekben tevékenykedő emberekről épül fel. Angolul deep state-nek nevezik. A legnagyobb gazdasági szereplőket persze nemcsak kiszolgálja, hanem velük szorosan összefonódva gyakorolja a tényleges, mindennapi politikai hatalmat. Sok esetben már eljelentéktelenítve a nyilvánosság számára jól látható, megválasztott politikusok szerepét is. Lásd az Európai Uniót, de egyre inkább az Egyesült Államokat is; élükön bábként működő, az állampolgárok, választók akarata helyett ennek a gazdasági-politikai összefonódásnak az érdekeit, céljait, elveit szolgáló vezetékkel.

A deep state, azaz mélyállam kifejezés sokkal találóbb, mint a háttérhatalom. Megmutatja, hogy mennyire be van épülve a politikai irányításba, kifejezi annak arctalanságát, de semmilyen titkosságot nem tulajdonít neki. Bár a deep state hivatalnokai, az apparátusok tagjai általában nem közismert emberek, de személyüket nem fedi homály.

Mint ahogy a „világ urainak”, a metanacionális gigavállalatok és vagyongépezetek vezetőkinek kilétét sem.

És hogy mit akarnak ők? Pénzt és hatalmat – ezt már tudjuk. És befolyásolni, irányítani, sőt átalakítani a világot. Hogy mindezt hogyan, milyen eszközökkel igyekeznek elérni, arról számos további cikket lehetne írni. Legközelebb pontosan ezt teszem majd: a migrációról és az LMBTQ-lobbiról lesz szó. Sőt a kettő közötti összefüggésről, ami elsőre talán eszünkbe sem jutna, és még a mostani eseményekhez, a palesztin–izraeli háborúhoz is kapcsolódik némileg. Két hét múlva itt folytatjuk.

Jeszenszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló